

BO BEDRE

DANMARKS MEST
FREMSYNEDE HUS
MED ISOLERING AF ÅLEGRÆS

HUSET, DER
KAN SKILLES AD

KAN MAN LEVE PÅ
6,89 M²?

OPLEV EN MIKROBOLIG

1 REDSKAB

- 1 LÆKKER RET
5 lette og delikate
opskrifter

Kunstnerens
træhus med
vægge af
keramik

FORTID ER FREMTIDEN:
INDRET MED VINYLER, BØGER
OG KASSETTEBÅND

STORT SPECIALNUMMER

DET SMARTE HJEM

BO BEDREs techekspert: AI REVOLUTIONERER DIN BOLIG • Multifunktionelle løsninger: 62 nye reoler, taburetter og småborde

Fremtidens arkitekttegnede hus skal naturligvis være bæredygtigt, men hvad indebærer det egentlig? For arkitekt Julie Reinau handler det bl.a. om at skabe fleksible typehuse af langtidsholdbare og genanvendelige materialer i en form, som kan tilpasses forskellige menneskers behov.

AF LENE LYKKE HOVMAND Foto ANDREAS MIKKEL HANSEN

MED DE MANGE store glasfacader er husets udtryk aldrig ens. Et af Julie Reinaus favorittidspunkter er skumringen, hvor vinduerne spejler himlens orange og pink toner. Stolene er Pallisade Lounge Chairs fra Hay.

H U S E T
D E R K A N S K I L L E S A D

JULIE REINAU og hendes mand, Mads, har tegnet og bygget et hus, som i princippet ville kunne pilles ned og flyttes. SET FRA HAVEN fremstår sommerhuset enkelt og transparent, og man fornemmer ikke, hvor meget der egentlig sker bag ved den lette facade. Linjerne i arkitekturen følger den aflange grund, og modsat det store glaskorpus gemmer sig en oplevelse af rum på rum, først med et stort atrium, derpå endnu et opholdsrum og til sidst en gang med glasfacade på den ene side og adgang til værelser og badeværelser på den anden.

– Især har det handlet om, hvordan vi kunne få udsigten til havet helt ned til husets bagerste rum, så man også kan få glæde af den derfra, fortæller hun og kigger igennem en åben skydedør, der fører ind til en gang og en lille stue i åben forbindelse med køkkenet. Derfra kan man kigge tilbage den modsatte vej og se igennem atriummet og stuerummet, som har glasfacader på tre sider.

Hvor husets ene side er præget af transparens, har Julie Reinau tegnet det med en lukket væg på den modsatte side for at give det en "ryg", som skaber tryk og modspil til de mange åbne glasflader. Den retning på huset har hun understreget yderligere ved at bruge det samme materiale på gulv, væg og loft, så det danner en foldning omkring rummene.

Et væsentligt bæredygtigt aspekt ved huset er, at det står på et punktfundament. Det betyder, at der er rørt så lidt som muligt ved jorden på grunden, hvilket ofte er et overset parameter i samtalen om klimabelastning og boligbyggeri. Der er brugt et minimum af forskellige materialer med stål og træ som de dominerende – begge dele nogle, som kan genanvendes ved ombygning af huset eller til nye projekter.

– Jeg synes, at stål kan rigtig meget arkitektonisk og rumligt, og så kan det lave nogle spænd, der giver mulighed for nogle meget brede og åbne facadepartier, så vi kan skabe rum som her, hvor inde og ude smelter sammen, fordi der ikke er bærende vægge eller søjler. Det er hele den arkitektoniske fortælling, at der ligger rum på rum på rum, og at ligegyldigt om jeg er indenfor eller udenfor, så har jeg en følelse af at sidde i naturen, fortæller Julie Reinau.

De store glasfacader med trelagsglas bidrager til en naturlig opvarmning af huset, og da hvert tredje parti er en skydedør, er det nemt at ventilere huset og få et godt indeklima.

Noget af det, der især har overrasket arkitekten positivt ved huset, er de konstant foranderlige spejlinger og farvespil i glasfacaderne. Og så har Julie Reinau og Mads, som er arkitekt og ingeniør, taget sig rigtig god tid til at vælge materialerne til interiøret og til at vælge de rigtige tekniske løsninger sammen med håndværkerne – gerne løsninger, der afslører både byggemetoder og kvaliteten af materialerne.

– Vi har brugt rigtig meget træ. Ikke bare for at skabe en balance imellem træet, som giver blødhed, og stålet, som er et hårdt materiale, men også for at spille på kontrasten imellem inde og ude, sådan at når du kommer ind, får du en stor krammer af det her varme materiale. Og så synes vi også bare, at det er enormt flot og rart at være i. ■

“Jeg synes, at stål kan rigtig meget arkitektonisk og rumligt, og så kan det lave nogle spænd, der giver mulighed for nogle meget brede og åbne facadepartier. Så vi kan skabe rum som her, hvor inde og ude smelter sammen, fordi der ikke er bærende vægge eller søjler.” Julie Reinau

Solen kaster diagonale skygger på trægulvet og varmer den sten op, der ligesom i et japansk hus ligger som en trædesten imellem to niveauer. Der er ikke noget ved den varme stemning i huset eller ved detaljegraden i træarbejdet, der signalerer typehus, men det er alligevel et ord, som arkitekt Julie Reinau tager sig selv i at bruge igen og igen, når hun skal beskrive huset, som er en prototype på et koncept, hun sammen med sin mand og partner, Mads Reinau, har udviklet på løbende igennem ti år. Outside In Housing hedder konceptet, og det er et typehus forstøt på den måde, at det er et byggesystem, hvor huset bliver opført udefra som en ramme, hvorefter man kan arbejde med det indvendige. Der er dog ikke tale om et præfabrikeret modulsystem, men om at konceptet bliver tilpasset til den specifikke beliggenhed og til den familie, der skal bo i huset, så nærmere på typehus kommer vi altså ikke.

– For mig er Outside In Housing interessant, fordi det både handler om at skabe arkitektur og rum og samtidig om at skabe et system, som bliver leveret på grunden og kan monteres på fire-fem dage, fortæller Julie Reinau fra det solbeskinnede atrium i prototypen, som nu er hendes og familiens sommerhus.

Lige her ved Sjællands Odde's kyst er udstykningerne ned imod stranden typisk smalle og lange, og så handler det ifølge Julie Reinau om at få så meget som muligt ud af beliggenheden.

KØKKENET har Julie og Mads Reinau selv tegnet, og det er placeret, så det danner bro imellem stuen og den mere tilbagetrukne del af huset. Når glasdørene skydes til side, går køkkenet i ét med gårdspladsen og bliver nærmest til et udekøkken. Fronterne på køkkenet er i douglasgran og danner sammen med den nøgne væg i samme materiale en rolig bagvæg imod de åbne rum omkring køkkenet. Bordpladen er udført i poleret stål, som danner kontrast til træets varme toner. I **STUEN** forsvinder vinduesrammen usynligt ned i gulvet og ind bag væggen i rummets lukkede side og giver uhindret udsyn til engen foran huset og stranden for enden af grunden. Selv når glasdørene er lukket, giver det en følelse af, at man sidder midt i naturen.

FRA SPISEBORDET er der nærmest ingen overgang til naturen udenfor, og skydedørene kan åbnes på alle tre sider. LANGS HUSETS ENE SIDE er det samme materiale, douglasgran, ført igennem på både gulv, væg og loft, så det danner en fold og skaber en tryk ryg i boligen. Julie Reinau har stræbt efter at minimere antallet af kvadratmeter, der bruges til gangarealer. FRA HUSETS BAGERSTE RUM kan man kigge igennem de transparente rum helt ud til havet. Der er en lille niveauforskel, når man træder fra den mellemste stue ned til værelserne, og herfra skræner loftet desuden nedad, så der bliver en hyggelig hulestemning, jo længere tilbage i huset man befinder sig. Trædestenen er inspireret af en japansk tradition for at bruge en rå sten som overgang imellem inde og ude.

DANSKE BOLIGARKITEKTER

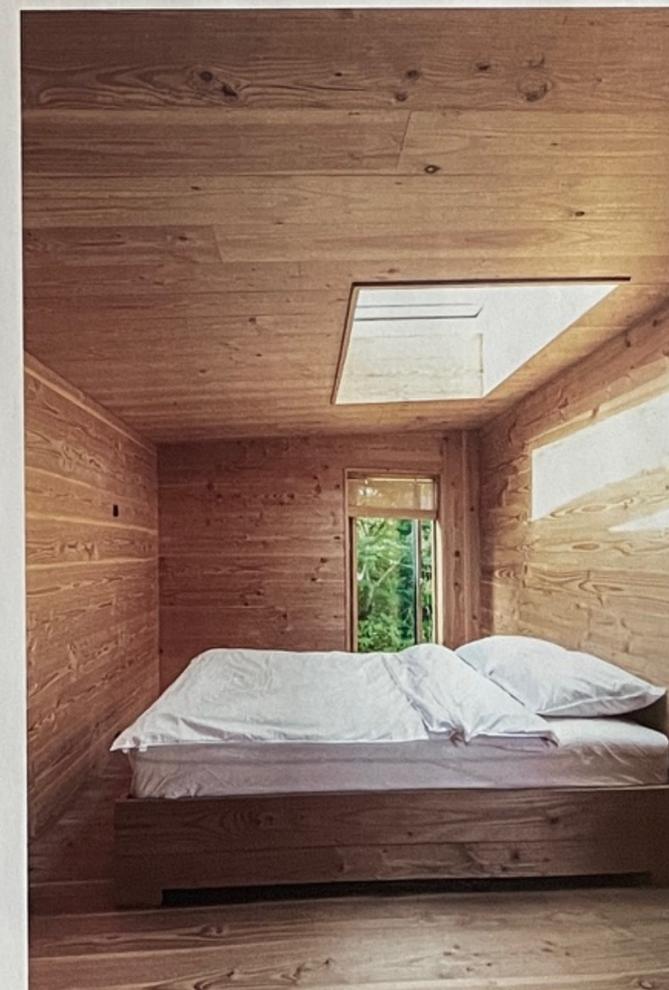
Denne artikel er produceret af Danske BoligArkitekter, der er en sammenslutning af arkitekter med speciale i boliger. Samarbejdet med Danske BoligArkitekter giver BO BEDRE mulighed for at vise gode eksempler på arkitekttegnede om- og tilbygninger samt inspirerende nybyggerier udført af Danske BoligArkitekters medlemmer. Se mere på danskeboligarkitekter.dk.

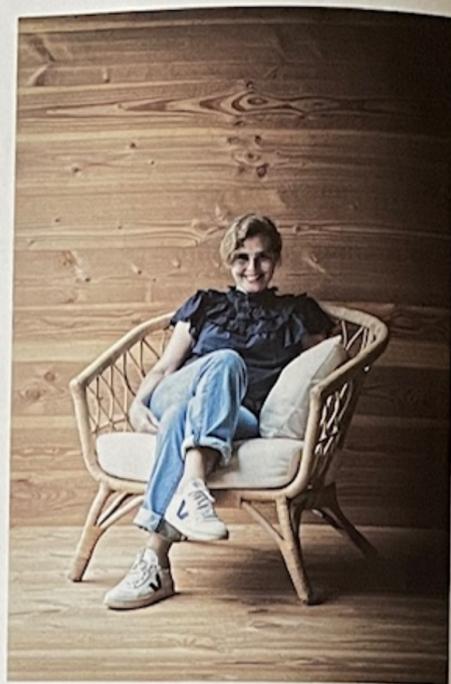
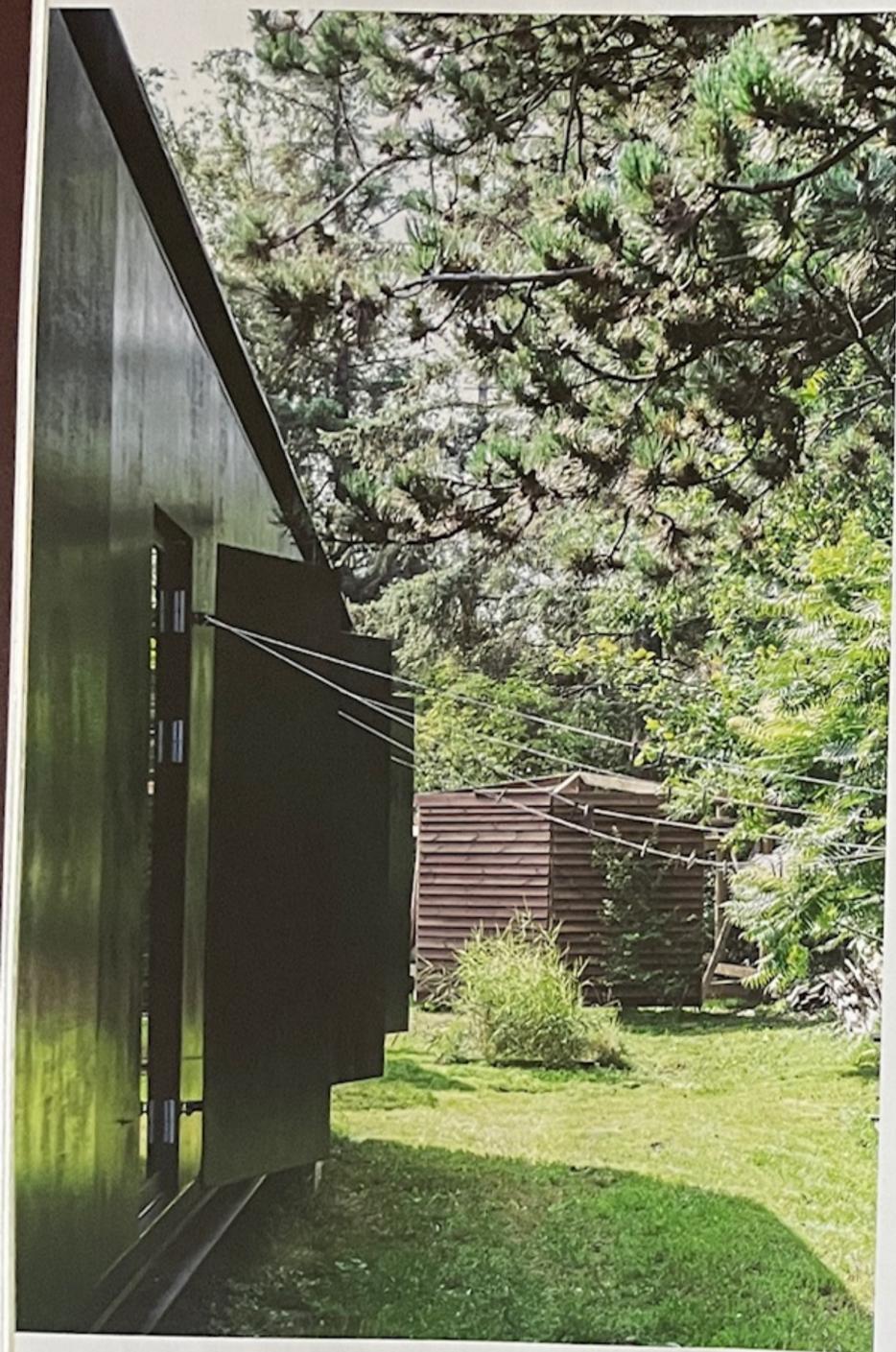

"For mig har det handlet om, hvordan vi kunne få udsigten til havet helt ned til husets bagerste rum, så man også kan få glæde af den derfra." Julie Reinau

FLISERNE PÅ BADEVÆRELSET er lavet af restproduktionen fra et firma, som producerer tegl. Der var flere forskellige farver i spil, da husets interior skulle defineres, og Julie Reinau og hendes familie endte med at vælge en lys beige-rosa farve, fordi den gav dem associationer til stranden for enden af grunden, og fordi farven ændrer karakter afhængigt af lyset. Den høje kant til brusenichen gør badeforhænget overflødig, ligesom den indbyggede hyldes også er et møbel i sig selv og minimerer behovet for at tilføje ekstra elementer til rummet. **OPRINDELIGT VAR IDÉEN**, at der kun skulle være lysindfald fra ovenlysvinduet i soveværelset, men Julie Reinau valgte alligevel at give rummet et højt vindue, der kan åbnes som en dør. I DEN LILLE GANG imellem køkken og opholdsrum gemmer et indbygget skab både på eltavle, køleskab, vaskemaskine og skabe til opbevaring. Den lille siddende i midten bliver flittigt brugt, og derfra kan man følge med i, hvad der foregår i køkken, atrium og stue.

OM HUSET

Sommerhuset har arkitekt Julie Reinau tegnet til sig selv og sin familie, og det er en prototype på hendes typehuskoncept Outside in Housing. Idéen med konceptet er at levere en solid, prædesignet ramme af stålelementer, som er boltet sammen og kan skilles ad og genanvendes. Huset bygges udefra og indfanger uderummet. Elementerne bliver leveret på grunden og kan monteres på fire-fem dage. Der er ingen bærende indervægge i huset, så det er muligt at ændre på planløsningen til forskellige tider og behov. Huset her står på et punktfundament og bliver opvarmet via de store glasfacader og af en luft til vand-varmepumpe. Læs mere på outsideinhousing.com.

VÆRELSENE i sommerhuset er designet med japansk inspiration og er som små, trygge æsker af træ. De sorte vægge på bagsiden af huset skaber modspil til de mange åbne glasflader. DER ER INGEN DØR imellem værelset og gangen, fordi ønsket var at skabe et åbent flow imellem rummene. Med tiden vil dette soverum måske blive omdannet til et arbejdsværelse, hvor man vil kunne drage fordel af at være tilbagetrukket fra fællesskabet, men stadig i kontakt med resten af huset.

